گزارش

تعویق انتخابات «اتفاقی مبارک» یا بلاتکلیفی مدیریتی؟

آتیه آنلاین: هم‌زمان با تداوم ابهام در زمان برگزاری انتخابات شوراها، بحث درباره ضرورت تعویق یا اجرای آن در فضای پساجنگی همچنان ادامه دارد. حجت نظری، عضو شورای پنجم شهر و از موافقان تأخیر در برگزاری انتخابات هفتم شوراهای شهر تهران به مسئله «انسجام ملی» اشاره می‌کند؛ مفهومی که به گفته او در روزهای اخیر در میدان نبرد و همچنین در سطح جامعه شکل گرفته است. نظری توضیح می‌دهد در شرایط فعلی، گروه‌های مختلف سیاسی و اجتماعی اختلافات را کنار گذاشته و در برابر دشمن، نوعی وحدت کم‌سابقه ایجاد شده است؛ وضعیتی که هم در جبهه‌های نظامی و هم در فضای شهری و اجتماعی قابل مشاهده است.

به باور او، ورود به فضای انتخاباتی و آغاز رقابت‌های سیاسی می‌تواند این انسجام را مخدوش کند؛ چراکه رقابت‌های انتخاباتی ذاتا با طرح اختلافات، نقدها و تقابل‌های سیاسی همراه است و همین امر ممکن است وحدت شکل‌گرفته را تحت تأثیر قرار دهد. نظری هشدار می‌دهد در چنین شرایطی، برخی جریان‌های سیاسی به‌ویژه در میان اصولگرایان که به گفته او در برخی میدان‌ها نقش مدیریتی دارند، ممکن است از فضای موجود برای تبلیغات سیاسی بهره‌برداری کنند؛ موضوعی که از نظر او «به‌هیچ‌وجه اتفاق مبارکی نیست».

در بخش دیگری از این اظهارات، نظری به نقش بازیگران خارجی، به‌ویژه اسرائیل اشاره می‌کند. او معتقد است در شرایط فعلی، دشمن فقط به میدان نبرد نظامی اکتفا نمی‌کند و تلاش دارد از ابزارهای سیاسی نیز برای اعمال فشار بر ایران استفاده کند. از جمله این ابزارها، به گفته او، «تبدیل انتخابات به یک رفراندوم سیاسی درباره مشروعیت نظام» است.

نظری توضیح می‌دهد در صورت برگزاری انتخابات و پایین‌بودن میزان مشارکت، این موضوع می‌تواند از سوی مخالفان خارجی به عنوان نشانه‌ای از کاهش مشروعیت نظام تفسیر و برجسته شود؛ حتی اگر انتخابات ماهیتی محلی داشته باشد. به باور او، چنین فضاسازی‌هایی می‌تواند بهانه‌ای برای افزایش فشارهای بین‌المللی علیه ایران فراهم کند.

نظری در ادامه تحلیل خود از وضعیت انتخابات در شرایط جنگی، با تصریح بر اهمیت ذات انتخابات، آن را رویدادی مثبت و ضروری برای مشارکت سیاسی می‌داند، اما هم‌زمان تأکید می‌کند شرایط خاص کشور، اقتضائات متفاوتی را تحمیل کرده است. او با اشاره به تهدیدات امنیتی، از احتمال حمله به یکی از صندوق‌های اخذ رأی در ساعات اولیه با هدف ایجاد رعب و وحشت و کاهش مشارکت شهروندان سخن می‌گوید و ادامه می‌دهد: دشمن تلاش دارد فرایندهای دموکراتیک را هدف قرار دهد و مانع حضور مردم در پای صندوق‌های رأی شود.

در عین حال، او به ماهیت «بین‌بخشی» انتخابات اشاره می‌کند؛ فرایندی که صرفا در اختیار وزارت کشور نیست و برای برگزاری آن، مجموعه‌ای از نیروهای نظامی، انتظامی و امنیتی نیز درگیر می‌شوند. به گفته نظری، در شرایطی که این نیروها درگیر مأموریت‌های مهم‌تری در جبهه‌های دیگر هستند، اختصاص آنها به برگزاری انتخابات می‌تواند به تضعیف اولویت‌های امنیتی کشور منجر شود.

از همین رو او تعویق انتخابات را در مجموع «اتفاقی مبارک» ارزیابی می‌کند اما در عین حال نسبت به نحوه اجرای این تصمیم انتقاد دارد. به باور او، اعلام تعویق بدون تعیین یک تاریخ مشخص و موکول‌کردن آن به «دو ماه پس از برقراری صلح» باعث ایجاد بلاتکلیفی در سطوح مختلف مدیریتی شده است.

نظری توضیح می‌دهد این ابهام نه‌تنها برای شهروندان، بلکه برای مدیران شهری، اعضای شوراها، شهرداری‌ها و دهیاری‌ها نیز چالش‌برانگیز است؛ چراکه مشخص نیست دوره مسئولیت آنها دقیقا تا چه زمانی ادامه خواهد داشت و چه زمانی باید مسئولیت را به افراد بعدی واگذار کنند.

او در ادامه چند سناریوی جایگزین را پیشنهاد می‌کند: تعیین یک تاریخ دقیق برای برگزاری انتخابات، برگزاری هم‌زمان انتخابات شوراها با انتخابات ریاست‌جمهوری آینده یا حتی اعلام پایان دوره شوراهای فعلی و سپردن اداره امور به سرپرستان منصوب از سوی وزارت کشور تا زمان برگزاری انتخابات بعدی، البته با تأکید بر اینکه در هر صورت باید زمان برگزاری مشخص باشد. نظری به مسئله بهره‌برداری سیاسی از فضاهای غیرانتخاباتی نیز اشاره می‌کند. او اذعان دارد حتی در شرایط فعلی نیز برخی استفاده‌های تبلیغاتی از فضا صورت می‌گیرد، اما هشدار می‌دهد با انتخاباتی‌شدن فضا، این رقابت‌ها به‌مراتب شدیدتر و پررنگ‌تر خواهد شد.

عکس: سعید کنجی، شورای شهر

سکوت در بهشت؛ ششمی‌ها در پایان باز

نورا حسینی: اگر انتخابات شوراها در موعد مقرر برگزار شده بود، امروز باید از عملکرد چندماهه شورای هفتم می‌نوشتیم و آن را در قیاس با شش دوره پیشین می‌سنجیدیم. اما اکنون، با تداوم فعالیت شورای ششم تا دو ماه پس از پایان جنگ، نه‌تنها این مقایسه به تعویق افتاده، بلکه مدیریت شهری نیز در وضعیتی مبهم و بلاتکلیف قرار گرفته است.

تعویق در برگزاری انتخابات شوراها، بیش از آنکه یک تصمیم اجرائی باشد، به یک گره در حکمرانی شهری تبدیل شده است؛ گرهی که هم زمان را متوقف کرده و هم ارزیابی را. در چنین شرایطی، شورای ششم به فعالیت خود ادامه می‌دهد، اما این ادامه، نه از جنس ثبات است و نه نشانی از گذار؛ بلکه بیشتر به تعلیقی شباهت دارد که در آن، تصمیم‌ها گرفته می‌شوند اما چشم‌انداز روشنی برای آینده وجود ندارد.

شورای شهر ششم در دوماهه آغاز جنگ دوم، در سکوتی کم‌سابقه جلسات خود را برگزار کرده است؛ سکوتی که نه‌تنها در فضای رسانه‌ای بازتاب نیافت، بلکه حتی در سطح انتشار اخبار رسمی نیز به شکل حداقلی و گزینشی خود را نشان داد. گاه اخبار ضدونقیضی از جلسات به بیرون درز می‌کرد؛ از اختلاف‌نظرها بر سر عقب‌نشینی از تکالیف قانونی برنامه چهارساله گرفته تا بحث‌های پرتنش درباره افزایش قیمت خدمات عمومی.

دراین‌میان، شرایط امنیتی باعث شد جلسات بدون حضور نمایندگان رسانه‌ها برگزار شود؛ تصمیمی که اگرچه قابل درک به نظر می‌رسد، اما به کاهش شفافیت و افزایش ابهام در تصمیم‌گیری‌ها انجامیده است. حتی خروجی جلسات نیز به صورت خلاصه و سلیقه‌ای منتشر شد؛ روندی که امکان ارزیابی دقیق عملکرد شورا را بیش‌ازپیش دشوار کرده است.

در همین دوره، یکی از معدود موضوعاتی که به سطح افکار عمومی راه یافت، افزایش ۴۰درصدی نرخ مرگ‌ومیر در تهران و واکنش‌ها به آن بود. در کنار آن، گلایه‌هایی درباره «اعداد نجومی در مشوق‌های عوارض» و ضرورت شفاف‌سازی مطرح شد؛ موضوعی که نشان می‌دهد حتی در شرایط جنگی، مسائل ساختاری مدیریت شهری همچنان پابرجاست.

از سوی دیگر، شنیده‌ها از بگومگوهای جدی میان اعضا بر سر لایحه شهرداری درباره کاهش یا تعدیل تکالیف حمل‌ونقلی در برنامه چهارم حکایت دارد. منتقدان این رویکرد معتقد بودند که شهرداری در میانه جنگ، به دنبال ارائه کارنامه‌ای تعدیل‌شده است و حتی پیشنهاد تمدید برنامه چهارساله نیز در همین چارچوب مطرح شده است. شورای ششم در طول فعالیت خود، روزهای متفاوت و گاه پرتنشی را تجربه کرده است؛ از تصمیم‌گیری‌های فوری در شرایط بحرانی گرفته تا مجادله‌های مداوم در صحن شورا. صحنه‌هایی که در آن اشک‌های مهدی چمران بارها جاری شد، تهدید به استعفا مطرح شد و فریادها جای گفت‌وگو را گرفت. حتی مواردی از اخراج مدیران شهری از صحن شورا و درشت‌گویی‌های شهردار خطاب به اعضا نیز در خاطره‌ها مانده است. از تحقیق و تفحص‌هایی که به سرانجام نرسید تا طرح‌هایی که یا نیمه‌تمام ماند یا با شکست مواجه شد.

این سطح از تنش و تقابل، دست‌کم در مقایسه با شوراهای دوم تا پنجم، کم‌سابقه است. شورایی که با ترکیبی یکدست آغاز به کار کرد، اما در ادامه با شکاف‌های جدی درونی مواجه شد.

دراین‌میان تغییر مواضع برخی اعضا نیز درخورتوجه بود؛ چهره‌هایی که در سال نخست در زمره مدافعان شهردار قرار داشتند، در سال‌های بعد به منتقدان جدی تبدیل شدند. از تذکرات تند و پی‌درپی گرفته تا کنایه‌ها و نقدهای صریح، همه نشان از فرسایش سرمایه سیاسی در درون شورا داشت.

هم‌زمان استفاده از اعضای همسو برای پاسخ‌گویی به منتقدان و برجسته‌سازی فعالیت‌های مدیریت شهری، به یکی از رویه‌های غالب تبدیل شد؛ رویکردی که بیش از آنکه به اقناع افکار عمومی کمک کند، بر شکاف‌ها افزود. اما اکنون چند ماهی است که از صحن چوبی خیابان بهشت صدایی شنیده نمی‌شود. اعضا بیشتر شب‌ها در میدان حضور دارند و می‌گویند تمرکز خود را بر مدیریت پیامدهای جنگ و بازسازی قرار داده‌اند. با این حال، حتی در این شرایط نیز، بررسی کاهش تکالیف شهرداری را در صحن بررسی می‌کنند و به دنبال بالابردن نمره خود در انجام تکالیف هستند. مدیریت شهری ششم هم مانند دوره‌های دیگر، پایانی دارد؛ اما آنچه از شورای ششم باقی می‌ماند، صرفا کارنامه‌ای از تصمیم‌ها نیست، بلکه روایتی از یک دوره پرتنش، پرابهام و در نهایت کم‌اثر است. شورایی که در میانه بحران، نه توانست به ثبات برسد و نه در مسیر اصلاح گام بردارد. از این منظر، می‌توان شورای ششم را در کنار شورای پنجم، یکی از کم‌رمق‌ترین و کم‌اثرترین دوره‌های مدیریت شهری در سال‌های اخیر دانست؛ دوره‌ای که بیش از آنکه با دستاورد شناخته شود، با تعلیق و مناقشه در حافظه شهری باقی خواهد ماند.

تعویق انتخابات و ادامه فعالیت شورای ششم، مدیریت شهرها را در وضعیت بینابینی قرار داده است؛ نه پایان یک دوره، نه آغاز دوره‌ای تازه

شادترین کشورهای جهان در سال ۲۰۲۶

نقشه تازه رفاه در جهان نابرابر

شرق: گزارش جهانی شادی در سال ۲۰۲۶، بار دیگر فنلاند را در صدر قرار داده است؛ کشوری که با نمره‌ای نزدیک به ۷.۷ در مقیاس ۱۰، برای هفتمین سال پیاپی عنوان شادترین کشور جهان را حفظ کرده است. اما آنچه این گزارش را از یک جدول ساده آماری فراتر می‌برد، نه صرفا رتبه‌ها، بلکه الگوی پایداری است که در شمال اروپا شکل گرفته؛ الگویی که بر پایه اعتماد اجتماعی، رفاه عمومی و احساس امنیت پایدار بنا شده است.

این گزارش بر پایه داده‌های نظرسنجی مؤسسه گالوپ از ۱۴۹ کشور جهان تنظیم شده است. هر کشور براساس شش شاخص اصلی ارزیابی می‌شود؛ تولید ناخالص داخلی سرانه، حمایت اجتماعی، امید به زندگی سالم، آزادی در انتخاب‌های فردی، سخاوت اجتماعی و ادراک از فساد. برای ایجاد مقایسه استاندارد، پژوهشگران یک کشور فرضی با نام «دیستوپیا» را نیز وارد مدل کرده‌اند؛ کشوری با پایین‌ترین سطح ممکن رفاه که سایر کشورها نسبت به آن سنجیده می‌شوند. در نهایت، یک نمره ترکیبی برای هر کشور تولید می‌شود که تصویر کلی شادی را نشان می‌دهد. فنلاند با نمره‌ای حدود ۷.۷۴ در صدر جدول قرار گرفته است. این کشور نه با یک مزیت منفرد، بلکه با هم‌زمانی چند عامل کلیدی در صدر مانده است: اعتماد بسیار بالا به نهادهای عمومی، سطح پایین فساد (در میان کم‌فسادترین کشورهای جهان پس از دانمارک)، آموزش رایگان و باکیفیت در سطح جهانی (رتبه‌های بالای نظام آموزشی)، خدمات درمانی همگانی و مقرون‌به‌صرفه. اما در کنار این شاخص‌های رسمی، یک عنصر فرهنگی به‌طور مداوم در تحلیل‌ها تکرار می‌شود: سونا. در فنلاند حدود ۳.۳ میلیون سونا برای جمعیتی ۵.۵ میلیونی وجود دارد؛ یعنی تقریبا برای هر دو نفر یک سونا. این فضا تنها محل شست‌وشو نیست، بلکه نوعی آیین اجتماعی و روانی محسوب می‌شود. سونا در فرهنگ فنلاندی «کلیسای طبیعت» نام گرفته است؛ جایی که بدن و ذهن هم‌زمان پاک‌سازی می‌شوند. در مرکز این تجربه مفهومی به نام «لویلی» قرار دارد؛ بخار ناگهانی‌ای که با ریختن آب روی سنگ‌های داغ آزاد و به‌عنوان روح زنده سونا شناخته می‌شود. سوناها در انواع مختلف برقی، هیزمی، دودزا و مادون قرمز وجود دارند و هیچ‌کدام بر دیگری برتری ندارند. این سنت در خانواده‌ها منتقل می‌شود و در سال‌های اخیر حتی دانشگاه‌ها و باشگاه‌های تخصصی نیز به آموزش آن پرداخته‌اند.

احساس بالای آزادی در انتخاب‌های زندگی

در کنار این شاخص‌ها، آزمایش‌های اجتماعی نیز تصویر مشابهی ارائه می‌دهند؛ ازجمله مطالعه‌ای که نشان داد در هلسینکی ۱۱ کیف پول از ۱۲ کیف «گم‌شده» به صاحبانشان بازگردانده شد که آن را به یکی از صادق‌ترین شهرهای جهان تبدیل کرد.

دانمارک؛ رقابت نزدیک در صدر

دانمارک با نمره‌ای نزدیک به فنلاند در رتبه دوم قرار دارد. نکته مهم در داده‌ها این است که فاصله میان این دو کشور بسیار کم است و در برخی شاخص‌ها، دانمارک حتی عملکرد بهتری دارد؛ به‌ویژه در تولید ناخالص داخلی سرانه و سطح سخاوت اجتماعی.

ویژگی برجسته دانمارک، رضایت پایدار در میان تمام گروه‌های سنی است. برخلاف بسیاری از کشورها، شکاف شدیدی میان نسل‌ها در احساس شادی دیده نمی‌شود؛ نشانه‌ای از کارکرد مؤثر نظام رفاهی در طول زمان. ایسلند با جمعیتی بسیار کم، یکی از بالاترین سطوح حمایت اجتماعی در جهان را ثبت کرده است. این کشور در میان کشورهای صدر جدول، بیشترین احساس «پشتوانه اجتماعی» را دارد؛ یعنی شهروندان در مواقع بحرانی، بیش از سایر کشورها احساس می‌کنند شبکه‌ای از حمایت در اطرافشان وجود دارد. در داده‌ها همچنین دیده می‌شود که ایسلند در میان جوانان عملکردی حتی بهتر از برخی کشورهای بزرگ‌تر دارد؛ موضوعی که به ساختار اجتماعی نزدیک و روابط انسانی فشرده نسبت داده می‌شود. سوئد با وجود قرارگرفتن در رتبه‌های بالای جدول، تصویری دوگانه دارد. داده‌ها نشان می‌دهد افراد زیر ۳۰ سال رضایت پایین‌تری نسبت به میانگین اروپا دارند و افراد بالای ۶۰ سال در میان شادترین گروه‌های سنی جهان قرار دارند. این اختلاف، سوئد را به نمونه‌ای از «شکاف نسلی در رفاه» تبدیل کرده است؛ جایی که ساختارهای اقتصادی پایدار هستند، اما تجربه ذهنی نسل‌ها یکسان نیست. فنلاند، دانمارک، ایسلند و سوئد یک ویژگی مشترک دارند: ترکیب سه‌گانه اعتماد، رفاه و کارآمدی نهادی. در این کشورها فساد پایین است، خدمات عمومی گسترده و قابل اتکاست، احساس آزادی فردی بالاست و حمایت اجتماعی واقعی و نه صرفا اسمی وجود دارد. این ترکیب باعث شده شادی در این کشورها «تصادفی» نباشد، بلکه ساختاری و پایدار باشد. در میان ۱۰ کشور اول، نام‌هایی مانند هلند، نروژ، سوئیس و استرالیا نیز دیده می‌شود. این کشورها اگرچه خارج از اسکاندیناوی هستند، اما در یک الگوی مشترک قرار می‌گیرند؛ درآمد سرانه بالا، نظام‌های خدمات عمومی کارآمد، ثبات سیاسی و سطح پایین فساد. برای مثال، نروژ علاوه بر درآمد بالا، با میانگین حدود ۲۷ ساعت کار در هفته، یکی از متعادل‌ترین الگوهای کار و زندگی را ارائه می‌دهد. در سوی دیگر، افغانستان با نمره‌ای نزدیک به ۱.۷ در پایین‌ترین رتبه قرار دارد. این عدد نه‌فقط بیانگر فقر اقتصادی، بلکه بازتابی از مجموعه‌ای از عوامل ساختاری است: ناامنی، ضعف خدمات عمومی، محدودیت‌های اجتماعی و کاهش شدید امید به آینده. در انتهای جدول همچنین کشورهایی مانند لبنان، لسوتو و جمهوری دموکراتیک کنگو قرار دارند که همگی با ترکیب بحران اقتصادی و بی‌ثباتی سیاسی مواجه‌اند. گزارش جهانی شادی ۲۰۲۶ نشان می‌دهد شادی در جهان امروز، بیش از آنکه یک احساس فردی یا فرهنگی باشد، یک خروجی ساختاری است. کشورهایی در صدر قرار گرفته‌اند که توانسته‌اند میان اقتصاد، اعتماد اجتماعی و کارآمدی دولت تعادل ایجاد کنند. در مقابل، کشورهایی در انتهای جدول قرار دارند که این سه‌گانه در آنها دچار اختلال شده است. فنلاند در این میان نه یک استثنا، بلکه یک مدل تکرارپذیر است؛ مدلی که در آن اعتماد عمومی جایگزین اضطراب و ثبات نهادی جایگزین نااطمینانی شده است.

جدول ۵۳۰۵ طراح: بیژن کورانی

افقی:

۱- مشهورترین ورزشگاه برزیل- خجلت‌زده
۲- سرپرست- هنر قرن بیستم- فرمان کشتی
۳- زن ساکن صومعه- معادل فارسی استامپ
۴- نورگیر آپارتمان- کتاب ارزنده شیخ صدوق در حدیث- معاشران گره از زلف ... باز کنید ۵- جوال- بدون برنامه‌ریزی- علفخواری با شاخ‌های خمیده
۶- غذای رقیق- درخشندگی- رشته‌ای در تیراندازی با کمان ۷- یک‌صدم دلار- نوار تزئینی- اتاق کوچک
۸- پزشک زایمان- سفره‌خانه دربار صفوی- میوه‌ای شیرین با هسته درشت ۹- جنگ‌افزار- قوم مغول- یک حرف و سه حرف ۱۰- گونه‌ها- بیدادگر معاصر حضرت ابراهیم(ع)- چاشنی غذایی ۱۱- افزونی برنج پس از پخته‌شدن- نام مادر امام زمان(عج)- ستون‌بندی سخت جانوران ۱۲- ریشه- پی‌درپی- عیب و نقص ۱۳- از شرکت‌های خودروساز ژاپنی- نوعی گردنبند زنانه ۱۴- جناح لشکر- لقب باباطاهر- پرتابه ورزشی ۱۵- بخاری دیواری- جولین مور برای بازی در این فیلم برنده جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش اول زن شد.

عمودی:

۱- بی‌کم‌وکاست- بخش مایع و شفاف خون- جاذبه ۲- درختی با برگ‌های پنجه‌ای- تشخیص- جهت ۳- سروری- چاپلوسی- پایان و آخر
۴- دانش خداشناسی و شناخت ادیان- بهتر- سرپرست ۵- دستگاه تولید بخار- همبازی لورل
۶- دومین مهره گردن- پیشرو قافله زائران- کلکسیون ۷- از سازهای آیینی ایران- خاندان رسول اکرم(ص)- پوشاننده ۸- ستارگان- پارچه کم‌عرض تزئینی پرده- زنی که به جای مادر به کودک شیر دهد ۹- جمع مکسر ماده- کامل نشده- اشاره به دور
۱۰- از نمایشنامه‌های مشهور شکسپیر- کال- فهرست غذای رستوران ۱۱- علم شعبده- نمای ساختمان
۱۲- دارنده بیشترین توپ طلای فوتبال- بی‌نظیر- آلبومی با آواز شهرام ناظری و گروه اساتید ۱۳- اقامت‌گزیدن- حرکت و جابه‌جایی- کامل‌کردن ۱۴- یک و یک- کوهی در مکه در شرق مسجدالحرام- جریان متناوب برق
۱۵- صباغ- پیر و سالخورده- شخص

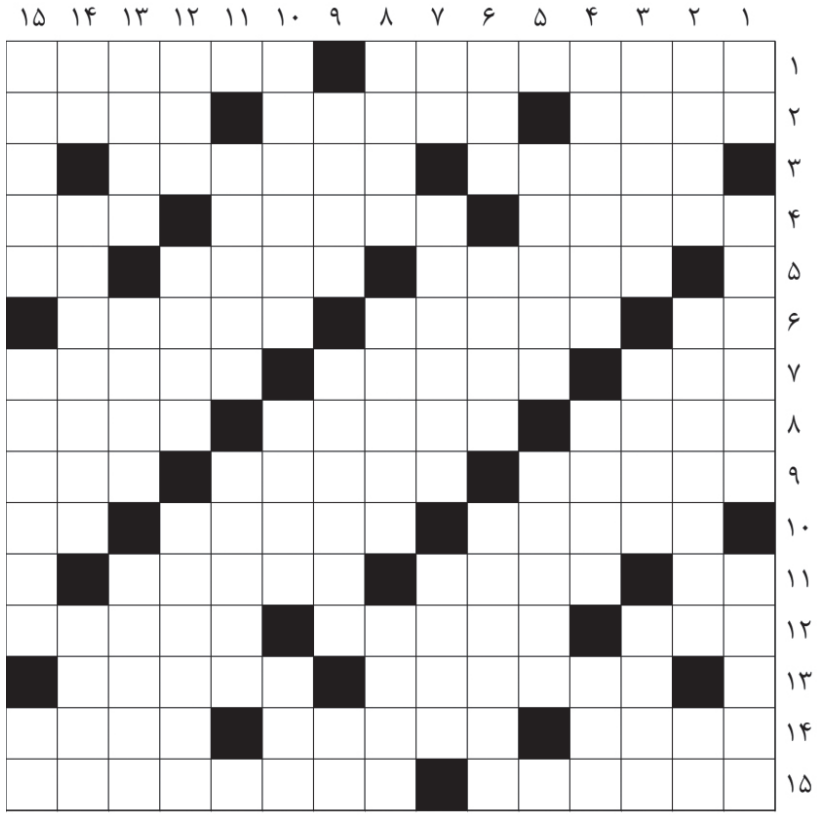

حل سودوکو ۴۳۰۰

۵	۴	۶	۲	۳	۱	۹	۷	۸
۹	۳	۸	۵	۷	۶	۴	۲	۱
۷	۲	۱	۸	۹	۴	۶	۵	۳
۳	۹	۴	۷	۸	۲	۵	۱	۶
۶	۸	۷	۱	۵	۳	۲	۴	۹
۱	۵	۲	۴	۶	۹	۳	۸	۷
۸	۱	۳	۹	۴	۵	۷	۶	۲
۲	۶	۵	۳	۱	۷	۸	۹	۴
۴	۷	۹	۶	۲	۸	۱	۳	۵

۵	۱	۹	۶	۲	۴	۳	۷	۸
۴	۳	۷	۵	۸	۹	۱	۶	۲
۶	۲	۸	۳	۱	۷	۵	۹	۴
۲	۴	۳	۸	۷	۵	۹	۱	۶
۷	۵	۶	۹	۴	۱	۸	۲	۳
۸	۹	۱	۲	۳	۶	۴	۵	۷
۱	۶	۴	۷	۹	۸	۲	۳	۵
۳	۸	۵	۱	۶	۲	۷	۴	۹
۹	۷	۲	۴	۵	۳	۶	۸	۱

حل جدول ۵۳۰۴

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	ل	ا	م	ذ	ه	ب	■	ن	و	ر	ا	ف	ش	ا	ن
۲	ح	م	ا	ی	ل	ی	■	م	ب	ا	ش	ر	■	ت	ن
۳	ا	ر	ش	■	ه	د	ه	د	■	ن	و	ن	ر	ا	ر
۴	ف	ی	■	خ	ل	ق	ت	■	چ	ی	ر	ک	ی	■	■
۵	■	ک	ا	و	ه	■	ا	ل	ا	ن	■	ی	ر	ا	ق
۶	م	ا	و	ا	■	چ	ک	ا	پ	■	ق	س	ا	م	ه
۷	س	■	س	ه	م	ی	■	ا	گ	ا	ه	■	ن	ی	ر
۸	ا	ف	■	ش	ا	ت	و	ب	ر	ی	ا	ن	■	ب	م
۹	ع	ش	ا	■	ن	ا	ز	ا	■	ت	ر	ا	ب	■	ا
۱۰	د	ا	م	ا	ش	■	ی	ل	د	ا	■	ق	د	غ	ن
۱۱	ت	ر	و	ر	■	م	د	ی	ر	■	و	ل	ر	م	■
۱۲	■	■	ا	غ	ش	ت	ن	■	غ	ذ	ر	ا	■	خ	و
۱۳	م	ن	ج	ن	ی	ق	■	ب	ا	ر	و	■	س	و	ا
۱۴	ش	ق	■	و	م	ب	ل	ی	■	ا	ج	ت	ه	ا	د
۱۵	ا	د	ر	ن	ا	ل	ی	ن	■	ت	ک	ر	ا	ر	ی

سودوکو سخت ۴۳۰۱

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۴				۸				
	۲	۳					۵	
	۹	۸						۴
۵					۱		۸	
		۶		۹		۲		
	۸		۷					۳
۲					۵	۸	۴	
	۴					۷	۶	
				۲				۱

سودوکو ساده ۴۳۰۱

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

	۶	۸	۷	۱		۲		
		۱		۸	۳			۶
	۷					۳		۱
		۶	۱	۳		۸		۵
۹								۴
۴		۵		۹	۲	۶		
۶		۷					۱	
۱			۳	۴		۷		
		۲		۷	۱	۹	۵	